



Toegepaste tandheelkunde

Vaak lees ik bij collegae op hun website dat zij tandtechnicus zijn met een vervolgopleiding tot tandprotheticus. Ze hebben in zekere zin gelijk en toch stoort het mij. Waarom? Omdat wij voor alles tandprotheticus zijn! Een fysiotherapeut kan best als vooropleiding mbo bouwkunde hebben gedaan. Iets dat totaal niet samenhangt met fysiotherapie anders dan dat bouwvakkers er vaak vervroegd terecht komen. De mededeling is dus overbodig, niet-relevant en legt een verkeerd accent.

Waarom is het niet goed om ons 'tandtechnicus met vervolgopleiding tot tandprotheticus' te noemen? Ik vind dat wij de titel tandprotheticus met trots en vol vertrouwen moeten uitspreken. En aan dat laatste ontbreekt het hier. Als wij ons zo blijven noemen zullen wij altijd die 'tandtechnicus' zijn ... en wij zijn veel meer dan dat, namelijk biomedisch-technisch geschoolde zorgverleners.

Biomedische techniek slaat een brug tussen lichaam en techniek. Een van de moeilijkste wetenschappen in de gezondheidszorg. Wij leren nog dagelijks over het ragfijne samenspel tussen lichaam (denk aan weefsel, zenuwstelsel en spierstelsel) en techniek. Iets waar tandprotheticici de hele dag mee bezig zijn en verschrikkelijk goed in zijn. Het is de vorm van toegepaste tandheelkunde die in het nieuwe beroepsprofiel bedoeld wordt.

Onze kennis en kunde reikt zo ver dat wij intra-oraal mensen weer valide maken en laten functioneren als ieder ander terwijl wij te maken hebben met de meest moeilijke omstandigheden: een zeer ingewikkeld kauwsysteem, mucosa dat zeer gevoelig is en onmisbaar voor ons voortbestaan als mens. Immers zonder kauwvermogen zijn wij niks.

Beste tandprotheticus, wees trots op uw titel, durf uw kennis en kunde uit te dragen, wees zelfstandig, maak je los van de tandtechnicus en waar mogelijk onafhankelijk van derden.



Jorn Varwijk,
vice-voorzitter
ONT

De praktijk van... Ralph Adolfsen

Extreme angst en ernstige verslaving

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

De meeste tandprotheticici kennen Ralph Adolfsen als de man die bijna tien jaar de voorzittershamer hanteerde bij de ONT. Maar hij is ook een collega met speciale aandacht voor een bijzondere patiëntencategorie: bijvoorbeeld daklozen, verslaafden en mensen met extreme angst voor mondzorgverleners.

"Het doet me goed als dankzij mijn werk iemands zelfvertrouwen groeit en je ziet dat die persoon zich bijvoorbeeld weer netter gaat kleden."

Ralph Adolfsen (50) is geïnteresseerd in het menselijk gedrag. Waarom is iemand zoals hij is en waarom doet iemand zoals hij doet? "Dat een persoon niet in de stoel van een mondzorgverlener durft te gaan zitten, heeft een oorzaak", vertelt hij. "Zo had ik jaren geleden een cliënt van wie tijdens een aantal gesprekken langzaam duidelijk werd dat ze in haar jeugd onzedelijk was betast door een tandarts. Langzaam heb ik haar vertrouwen kunnen winnen. Uiteindelijk overwon ze haar angst en nam ze plaats in de behandelstoel. Na een tijdje liep ze met een mooie en goed zittende prothese de deur uit."

Mondigheid

Adolfsens belangstelling voor menselijk gedrag leidt ook tot eigen onderzoeken. Hij geeft een voorbeeld: "Een sterke en onderscheidende eigenschap van onze beroeps-groep is de laagdrempeligheid en toegankelijkheid. Wij creëren een ontspannen sfeer en communiceren op basis van gelijkwaardigheid, zodat cliënten zich bij de gemiddelde tandprotheticus op hun gemak voelen. Mensen zijn daardoor bij ons ook mondiger dan in veel tandartspraktijken. Nu onze

maatschappij steeds assertiever wordt, denk ik weleens: groeien wij als tandprotheticici niet onvoldoende mee met de mondigheid van de cliënt en moeten we misschien geen middelen bedenken om het ontzag voor de beroepsgroep op peil te houden? Daarom



ben ik met een experiment begonnen in mijn twee praktijken (in Enschede en Lochem, red.). In de ene dragen we korte witte jassen en een witte broek, in de andere zijn we wat sportiever gekleed en lopen we bijvoorbeeld rond in een polo. Leidt dit tot verschillende vormen van gedrag bij cliënten? Het is nog te vroeg om een harde conclusie te trekken, maar het lijkt erop dat cliënten meer respect tonen voor de beroepsbeoefenaar in witte kleding.”

Bijna tandarts

Het had niet veel gescheeld, of Adolfsen had zich ontwikkeld tot tandarts in plaats van tandprotheticus. “Toen ik een jaar of acht tandtechnicus was, heb ik me eind jaren negentig ingeschreven voor de opleiding Tandheelkunde aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. De eerste keer werd ik uitgeloot. Het jaar erna had ik me voor de zekerheid ook aangemeld voor de opleiding tot tandprotheticus. De reactie was positief, ik kon er beginnen. En wat denk je? Een paar dagen erna ontving ik uit Nijmegen het bericht dat ik ditmaal was ingeloot. Ik heb er nog even goed over nagedacht, maar besloot toch me op de tandprothetiek te storten. Waarom? Ik had het vervelend gevonden om niet meer bezig te zijn met tandtechniek. Ik moet zeggen: ik heb nooit spijt gekregen van mijn keuze. De combinatie van behandelaar en technicus is een prachtige.”

Soldeerbout

Als kind al had Adolfsen veel belangstelling voor techniek. “Alles wat met techniek te maken had, maakte ik na. Toen ik zes was, zag ik bijvoorbeeld mijn moeder achter de naaimachine zitten. Prompt ging ik een naaimachine vervaardigen van betonnen



toe hij al vakantiebaantjes had in onder meer de tandprothetische praktijk van Toon Faulhaber in Enschede. “Ik maakte kennis met lepeltjes, beetplaten en gips. Daardoor wist ik al snel dat ik later tandtechnicus wilde worden. Op mijn achttiende begin ik de opleiding aan het Instituut Vakopleiding Tandtechniek (IVT). In 1990, ik was 23, had ik die afgerond en opende ik mijn eigen tandtechnisch laboratorium, in Haaksbergen. Binnen vier jaar had ik negen man in dienst.

voorzitterschap. “Ik had twijfels, want op dat moment was ik pas twee jaar tandprotheticus. Bovendien stond de opening van mijn tweede praktijk op stapel. Het was een drukke periode. Maar tijdens het toelusteren en meelopen bij bestuursvergaderingen werd ik enthousiast. Ik besloot ‘ja’ te zeggen. Zeker in mijn beginperiode heb ik daarna veel steun ondervonden van mijn voorgangers Eric Engelbrecht en Bart Kerdiijk.” Adolfsen zou uitgroeien tot de langstzittende ONT-voorzitter: hij diende drie termijnen van drie jaar en nog een beetje erbij. Het tekent zijn bescheidenheid dat hij niet het woord ‘trots’ in de mond neemt wanneer hij terugblijkt. Nuchter: “Er zijn zaken waarin het bestuur en de directie van de ONT veel tijd hebben gestoken, maar die weinig hebben opgeleverd. Denk aan het experiment met de vrije tarieven in de mondzorg. Daaraan hebben we in- en extern veel besprekingen gewijd. We waren ook druk met de herziening van de prestatieomschrijvingen. Maar uiteindelijk zette minister Schippers van Volksgezondheid het experiment al gauw stop. Wat ik ook moeilijk vond, was dat je in de periode van vergaderingen en voorbereidingen als bestuurder niet over het experiment mocht praten met de achterban. Het was allemaal geheim.”

‘Alles is begonnen met kapotte koffielepeltjes”

dozen. Op iets latere leeftijd bouwde ik zeepkistjes. En toen ik negen of tien was, verscheen de tandtechniek al in mijn leven. Een van mijn zussen werkte als tandartsassistent in een toenmalige ziekenfondsgroepspraktijk. Thuis demonstreerde ze weleens wat ze had geleerd. Was er thuis een zilveren koffielepeltje gebroken, herstelde zij het met de soldeerbout. Heel interessant vond ik dat.” Lachend: “Achteraf kun je zeggen dat alles is begonnen met koffielepeltjes!” Nog maar twaalf of dertien was Adolfsen,

Op een gegeven moment zijn we verhuisd naar Enschede. In dat pand zit ik nog steeds, inmiddels alleen met een tandtechnicus en een administratief medewerker. Toen ik in 2004 mijn diploma als tandprotheticus had gehaald, hebben we het pand herbouwd om er een tandprothetische praktijk met behandelkamers mogelijk te maken.”

Enthousiast

Vanuit ONT-bestuur en -directie werd Adolfsen in 2006 benaderd voor het

Betere positie

Wat heeft hem voldoening geschonken? "Ik denk dat bestuur en directie er in die tien jaar in zijn geslaagd de tandprothetici beter te positioneren. De overheid, zorgverzekeraars en andere beroepsgroepen in de mondzorg zien ons als tegenwoordig meer als deskundige professionals. Voor de brancheorganisaties van tandartsen zijn tandprothetici geen ver-van-mijn-bed-show meer. Onze tarieven zijn ook dicht bij die van de tandartsen gekomen." Zijn jaren als ONT-preses waren druk, onder meer vanwege de reizen tussen het oosten en westen van het land. Lachend: "Misschien heb ik wel meer in de auto gezeten dan vergaderd. Aan de andere kant: die vele kilometers gaven mij de kans zaken goed voor



Na zijn jarenlange voorzitterschap van de ONT heeft oud-voorzitter Ralph Adolfsen eindelijk tijd voor een van zijn passies: paarden.

"We worden nu meer gezien door overheid, zorgverzekeraars en andere mondzorgverleners"

te bereiden en na te beschouwen." Het ONT kent de ongeschreven regel dat bestuurders maximaal drie termijnen van drie jaar actief zijn. Daarna is het tijd voor vernieuwing en frisse inzichten. "Mijn verstand onderschrijft dit volledig", zegt Adolfsen. "Maar mijn gevoel vertelt me soms iets anders. Ik vind het best jammer niet meer zo betrokken te kunnen zijn als voorheen, heb nog altijd die vechtlust om op te komen voor de beroepsgroep. Als je me vraagt of ik een rentree ooit zou uitsluiten, antwoord ik dan ook 'zeg nooit nooit'."

Leger des Heils

Maar vooralsnog ligt de focus dus op zijn twee praktijken. In Lochem heeft Adolfsen een gebruikelijke patiëntenpopulatie: relatief veel senioren. In Enschede is het een ander verhaal. "De gemiddelde cliënt daar is 42 jaar oud", vertelt hij. "Dat komt voort uit mijn belangstelling voor bijzondere cliënten en het gedrag van mensen. Hierdoor zie ik bijvoorbeeld mensen die hun persoonlijke verzorging jarenlang hebben verwaarloosd vanwege een drug-, alcohol-, gok-, seks- of frisdrankverslaving. Zij komen dikwijls bij mij terecht via Tactus Verslavingszorg of het Leger des Heils. Ik probeer ze bewust te maken van het belang van persoonlijke verzorging, een goed gebit en esthetiek. Het geeft voldoening om mensen vervolgens op verschillende fronten vooruit te zien gaan. Het is écht zo dat een stralende glimlach zorgt voor meer zelfvertrouwen."

Werken aan vertrouwen

Toen Adolfsen nog maar net tandtechnicus was, had hij al contacten met Centra voor Bijzondere Tandheelkunde. Hij keek bijvoorbeeld over de schouder mee bij een tandartsprothetist in een voorloper van het huidige Medisch Spectrum Twente. "Tegenwoordig krijg ik cliënten met extreme angst voor mondzorg verwezen door huisartsen en ook door kaakchirurgen die een beroep op mij doen voor de voor- en nabehandeling. Het gaat dan bijvoorbeeld om mensen die zijn opgegroeid in een weinig draagkrachtig milieu, die jarenlang geen mondzorg hebben gekregen en voor wie de eerste

ervaringen met mondzorg dus pijnlijk zijn geweest. Hoe ik ze probeer van hun angst af te helpen? In elk geval niet door ze tijdens het eerste gesprek al in de behandelstoel te zetten. Vaak zijn verschillende gesprekken nodig om wederzijds vertrouwen te winnen. Waarom dit me vaak lukt? Ik vermoed dat ik rust uitstraal en blijkbaar op een of andere manier dat vertrouwen inboezem."

ADVERTENTIE

TER OVERNAME AANGEBODEN

Tandprothetische Praktijk in Zaandam

Gevestigd in huurpand (70 m²) met bovenwoning (aparte opgang) welke nu word onderverhuurd. Er is ook een garage aanwezig welke eventueel ook verhuurd kan worden.

De praktijk is volledig geoutilleerd als Tandtechnisch Laboratorium met afgeschermd behandelafdeling en aparte, afsluitbare ruimte voor opslag en gips/polijst werkzaamheden.

De praktijk bestaat al 25 jaar en is de laatste jaren maar 2 dagen in de week geopend en behelst zo'n 2500 actieve patiënten.

Omzetcijfers van diverse jaargangen opvraagbaar.

Meer informatie: **075-6125812**

Doelmatiger, goedkoper en kwalitatief beter

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

De zorg rondom de overkappingsprothese op implantaten kan doelmatiger, goedkoper en kwalitatief beter.

Het Digitale Registratie Systeem (DRS) van zorgverzekeraar CZ moet tandarts, tandarts-implantoloog, tandprotheticus en eventueel kaakchirurg in staat stellen dit samen te bereiken.

Sinds begin dit jaar werken - inmiddels ongeveer zestig - mondzorgverleners met het DRS. Wat was de aanleiding?

Ivo Koenen, zorginkoper mondzorg CZ: "Het is algemeen bekend dat in ons land de algehele kosten voor de overkappingsprothese op implantaten flink zijn gestegen in de afgelopen jaren. Als het zo doorgaat, als iedere zorgconsument die erom vraagt een overkappingsprothese op implantaten krijgt, wordt het onbetaalbaar. Deze zorg kan doelmatiger; niet altijd is er een indicatie voor deze voorziening en soms wordt ze ten onrechte voorgeschreven. Bovendien is soms onduidelijk welke zorgverlener welke handelingen mag uitvoeren: de tandarts, tandarts-implantoloog of tandprotheticus. Ofwel: bij wie is de patiënt het best af in welk deel van het zorgproces?"

Het Digitale Registratie Systeem brengt hierin verbetering?

Koenen: "Beschouw het DRS als een 'digitaal dak' waaronder tandarts, tandarts-implantoloog en tandprotheticus actief zijn. Het voorziet in een continue samenwerking tussen deze zorgverleners én het is transparant: er is een gezamenlijk opgesteld behandelplan, iedereen voert dat deel van de zorg uit waar zijn expertise ligt en op elk moment is duidelijk wat de stand van zaken is en wie wat doet. Dat laatste geldt ook voor de patiënt. Die krijgt een uitdraai waarop alle schakels in de keten staan uitgelegd. Dat is belangrijk, want menige patiënt kent niet het onderscheid tussen al die verschillende mondzorgverleners."

Hoe werkt het in de praktijk?

Mike Ton, adviserend tandarts CZ: "Het begint bij de indicatiestelling. Als de patiënt een sterk geslonken taak en een functieprobleem heeft, mag worden overgegaan tot een overkappingsprothese op implantaten. In het nieuwe systeem is het niet

langer CZ dat dit vaststelt. De indicatie wordt gesteld door een door ons geautoriseerde zorgverlener. Meent die dat er sprake is van een indicatie? Dan meldt hij het volledige zorgtraject aan bij CZ en geven wij een machtigingsnummer af waaronder vervolgens alle benodigde handelingen worden verricht, of het nu is door een tandarts, tandarts-implantoloog of tandprotheticus. Die mondzorgverleners stellen samen een behandelplan op; iedereen moet bijvoorbeeld akkoord geven aan de volgende stap in het zorgproces. In DRS overleg je efficiënt met elkaar, want er is één centraal punt waar alle informatie en afspraken centraal zijn vastgelegd. Gaat er onverhoopt ergens in het zorgproces iets fout? Dan kun je niet met de vinger naar elkaar wijzen, want alle elementen zijn in samenspraak tot stand gekomen en voor alle betrokkenen inzichtelijk. DRS brengt structuur in de overeenkomsten."

Geef eens een voorbeeld van kwaliteitsverbetering?

Ton: "Stel, de chirurgische ingreep vindt plaats in november. Dan moet je tot januari beginnen met de prothetiek, want in december zijn de implantaten nog niet voldoende geïntegreerd in het bot en zou de belasting nog te zwaar zijn voor de kaak. Sommige patiënten vragen toch in december te worden geholpen, omdat anders zowel in het oude als het nieuwe jaar hun eigen risico in het geding komt. Het DRS helpt de zorgverleners de informatie en afspraken goed op een rij te hebben, zodat niet tóch al in december de tandprothetiek van start gaat, met nadelige gevolgen voor het eindresultaat."

Tandprotheticici zeggen nogal eens dat zij door toedoen van tandartsen niet of onvoldoende in beeld komen bij de

'Als een piloot in de cockpit'

Martijn Dalm is één van de ongeveer tien collega's die werken met het DRS. Hij begon ermee op 1 september.

De eigenaar van Tandprothetische Praktijk Dalm in Brunssum vertelt: "Ik vergelijk het met de checklist van een piloot in de cockpit. Net als bij een vliegtuigvlucht komen er veel handelingen kijken bij een overkappingsprothese op implantaten. Als je een duidelijk overzicht hebt van de benodigde stappen en de planning, én als je dit protocol netjes doorloopt, sluit je onnodige risico's uit. In het DRS staat alle informatie; iedere behandelaar weet precies wat wel en niet van hem wordt verwacht in de zorgketen."

Op de dag van het interview, eind augustus, heeft Dalm net een DRS-test gedaan. Samen met tandarts-implantoloog Francis Twiss. De laatste is werkzaam in Tandartsenpost Hoensbroek, waar alle behandelaars sinds kort gebruikmaken van het DRS. Dalm: "Francis en ik kennen elkaar al een jaar of twintig. Hij heeft me enthousiast gemaakt over het systeem. Ik ben overtuigd geraakt van de voordelen. Zo ben je weliswaar wat tijd kwijt aan het werken met het DRS, maar moet daar uiteindelijk een vermindering van de administratieve lastendruk tegenover staan. Het is ook mooi dat het DRS niet alleen leidt tot vertrouwen tussen de behandelaren, maar ook tussen de behandelaren en de zorgverzekeraar. We kunnen machtingsvrij werken. In principe zegt CZ tegen ons: regel het maar en doe het maar."

overkappingsprothese op implantaten. Gaaf dit nu veranderen?

Ton: "Het is essentieel dat de patiënt zorg krijgt van die beroepsgroep die expertise heeft op een bepaald zorgonderdeel. Bij de tandprothetiek is dat de tandprotheticus. Het DRS faciliteert dat deze in beeld komt."

Koenen: "Dankzij het DRS komt de deskundigheid van de tandprotheticus beter tot zijn recht en krijgt deze meer zeggenschap over het zorgtraject. Stel, hij kan zich niet vinden in een door de tandarts voorgestelde stap. Dan biedt het DRS hem volop de kans te beargumenteren waarom een andere behandeling wenselijk is."

Ton: "Wel is het zo dat de tandarts of tandarts-implantoloog degene is die officieel de indicatie stelt en het machtingsnummer ontvangt. Als een tandprotheticus meent dat een overkappingsprothese op implantaten gerechtvaardigd is bij een patiënt, zal hij deze eerst voor de officiële indicatie moeten verwijzen naar



Kanttekeningen

"Wij juichen elk initiatief toe dat duidelijk maakt wie wat doet in de mondzorgketen, dus ook dit initiatief." Dat zegt Bart Kerdijk. Maar de ONT-voorzitter plaatst ook een aantal kanttekeningen bij het Digitale Registratie Systeem (DRS). Voorbeelden:

- Kan nog steeds iedere daartoe gekwalificeerde mondzorgverlener een rol spelen bij de overkappingsprothese op implantaten? Kerdijk: "We zouden het onwenselijk vinden als de behandeling voorbehouden is aan een kleine, door CZ geselecteerde groep. Wat zijn precies de criteria om te worden geautoriseerd voor machtingsnummer-aanvragen?"
- Biedt het DRS de tandarts niet te veel ruimte om een klinisch prothesetechnicus (KPT'er) de prothese te laten maken? Daarin zou de ONT zich niet kunnen vinden. Kerdijk: "Maar als dankzij dit systeem niet-gekwalificeerde zorgverleners buiten het zorgproces worden gesloten, is dat een reden om voorstander te zijn."
- Voldoet het DRS aan de Wet bescherming persoonsgegevens? Kerdijk: "Wij vragen ons af, of je zomaar nieuwe software kunt introduceren waarmee patiëntgegevens terechtkomen op het net."
- Daalt de administratieve lastendruk werkelijk? Kerdijk: "Met het Machtigingenportaal kun je tegenwoordig al relatief eenvoudig een machtingsaanvraag indienen. Er bestaan koppelingen tussen softwarepakketten en het Machtigingenportaal. Is het dus niet vooral CZ zelf die baat heeft bij 'machtingsvrij werken'? Hierdoor heeft de zorgverzekeraar immers nog slechts één contactpersoon, zodat het werk voor CZ efficiënter wordt. Bovendien zou het DRS ingebakken moeten zijn in de patiëntensoftware. Anders heb je juist extra administratieve last, omdat je gegevens moet overnemen die ook al zijn opgenomen in de status."

Kortom, het DRS wordt door de ONT positief-kritisch ontvangen. Kerdijk: "CZ verdient waardering voor dit initiatief, dat we kritisch blijven volgen. Dus over deze en andere kanttekeningen blijven we als ONT graag met CZ in gesprek."

een door ons geautoriseerde tandarts of tandarts-implantoloog."

Koenen: "Tevens zijn er tandprothetische praktijken geautoriseerd en gecontracteerd, waarbij de tandarts-implantoloog en tandprotheticus samenwerken."

En kunnen tandprothetici nu werkelijk machtingsvrij werken en daalt daarmee de administratieve lastendruk?

Koenen: "Ja. Nadat CZ het machtingsnummer heeft verstrekt, kunnen alle zorgverleners aan de slag gaan onder deze noemer. Vergelijk dat eens met de reguliere situatie waarin bij elke stap - bijvoorbeeld eerst de twee implantaten en daarna de prothese - een aanvraag plus documentatie nodig is."

Hoe ziet de toekomst van het DRS eruit?

Ton: "Wij streven ernaar dat op den duur voor alle overkappingsprotheses op implantaten wordt gewerkt met het DRS. Ik adviseer alle tandprothetici dan ook samen te werken met twee tandartsen of tandarts-implantologen die door CZ zijn geautoriseerd voor indicatiestelling."

Letselschadeadvocaat John Beer koninklijk onderscheiden

Op 2 juni 2017 is mr. John Beer voor zijn inspanningen voor slachtoffers van grote rampen en ongelukken benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. De koninklijke onderscheiding ontving Beer van de Amsterdamse burgemeester Eberhard van der Laan. Deze roemde Beer om zijn "brede inzet op nationaal en internationaal niveau voor het personenschaderecht". Beer onder meer was betrokken bij de juridische afhandeling van de vliegcrash in het Portugese Faro in 1992, de vuurwerkramp in Enschede in 2000, de cafébrand in Volendam van 2001 en de MH17-ramp in 2014.

John Beer is advocaat sinds 1977, aanvankelijk vooral als gezondheidsjurist. Inmiddels is Beer Advocaten een gerespecteerd advocatenkantoor gespecialiseerd in letselschade.



Zijn 40-jarig jubileum werd groots gevierd met familie, vrienden en vertegenwoordigers van organisaties die hij juridisch heeft bijgestaan gedurende zijn lange loopbaan. Ook uitgenodigd waren Johan van der Linden en Ronald Leeseman, in de jaren tachtig respectievelijk voorzitter van de ONT en de SNTI.

Erkenning tandprotheticus

Beer heeft zich in die tijd op buitengewoon voortreffelijke wijze ingezet voor de wettelijke erkenning van het beroep van tandprotheticus en de opleiding voor tandprotheticici die verzorgd werd door de SNTI voordat de Hogeschool Utrecht de opleiding overnam. Dit leidde na jarenlange strijd tot de welverdiende erkenning. Dit resulteerde in 1989 in de 'Wet inzake de tandprotheticici' die in 1997 is opgegaan in de Wet BIG. Het is duidelijk dat het toenmalige ONT-bestuur de kwaliteiten van deze deskundige advocaat reeds in een vroeg stadium van zijn loopbaan heeft onderkend. De beide aanwezige vertegenwoordigers van de tandprotheticici waren dan ook verheugd de jubilaris persoonlijk te kunnen feliciteren.

Volgens het juryrapport is het winnende onderzoek De pijnreductie en toename van het comfort middels een weke basis bij patiënten met een gebitsprothese op een sterk geresorbeerde edentate onderkaak: "een uitstekend voorbeeld van toegepaste tandheelkunde en bovendien zeer helder geschreven. De onderzoeksresultaten zijn overzichtelijk weergegeven. De overall indruk die achterblijft is er een waar een hele beroepsgroep trots op kan zijn omdat het de positie van de tandprotheticus niet alleen bevestigt, maar ook verstrekt ... Het onderzoek bevestigt ook dat er soms alternatieven zijn voor een implantologische behandeling. Hiermee hebben de onderzoekers een bijdrage geleverd aan een maatschappelijk relevant thema."

Uit handen van vice-voorzitter van de ONT, Jorn Varwijk, ontvingen de vijf winnaars een dinerbon. Bovendien zal het onderzoek gepubliceerd worden in Scientific Dentistry United, SDU. Dit magazine is het platform voor wetenschappelijke verenigingen binnen de mondzorg.



Tijdens de diploma-uitreiking werd ook de Jan Molenwijkprijs 2017 uitgereikt voor het beste praktijkgerichte onderzoek aan mevrouw Van Ansem, Diets, Houben (niet op de foto), Indolean en Marin Ramirez.



De Organisatie van Nederlandse Tandprotheticici feliciteert de vierdejaars studenten van de Hogeschool Utrecht met het succesvol afronden van de opleiding Tandprotheticiek. Dat zijn: mevrouw van Ansem, Diets, Hochstenbach, Houben (niet op de foto), Indolean, Marin Ramirez en Taheri en de heren Bonnes, Cnossen, Ijmer, Kolijn, van der Krieken, Kuijpers, Lageveen, van der Linden, Mezouri, Rama, Schweers, Sormani en Tilmans.

Twoe afstudeerbordjes voor Ronald Luijten

Iedere tandprotheticus herinnert zich met plezier het moment waarop hij of zij het afstudeerbordje ontving na afronding van de opleiding. Ronald Luijten is een bijzondere collega: hij kreeg twee keer het felbegeerde emailen driehoekje. Hoe kwam dat zo?

De 64-jarige eigenaar van Tandprothetische Praktijk Luijten in Eindhoven: "Ik ben afgestudeerd in 1979. Op 15 december dat jaar ontving ik het afstudeerbordje. Het afstudeernummer dat erop stond, was 101. Zoals de meeste collega's bevestigde ik het bordje vol trots aan de buitengevel van mijn praktijk. Daar is het uiteindelijk voor bedoeld: tonen dat je een gediplomeerd en bij de ONT geregistreerd tandprotheticus bent.

Verdwenen

Helaas was het bordje na ongeveer een half jaar verdwenen. Iemand had het eraf geschroefd. Ik denk dat het een verzamelaar is geweest van dergelijke attributen. Zoals je ook mensen hebt die dol zijn op emblemen van auto's en deze van wagens afhalen. Ergens moet al jaren iemand een ONT-afstu-

deerbordje met nummer 101 in zijn woning hebben hangen. Ik was best gepikeerd: men had toch zomaar iets gestolen dat veel voor mij betekende.

Nu in behandelkamer

Ik wilde destijds dan ook graag een nieuw bordje hebben. Het ONT-secretariaat heeft daarvoor gezorgd. Op 26 maart 1981 kreeg ik voor de tweede keer een emailen driehoekje. Maa'r: er stond wel een ander afstudeernummer op. De afstudeerbordjes werden eenmalig en in series gemaakt, telkens voor een nieuwe lichter collega's. Dus afzonderlijk gemaakte duplicaten waren niet beschikbaar. Mijn tweede bordje had daarom niet afstudeernummer 101, maar 123. Nee, ik heb het niet meer aan de buitengevel geschroefd. Het bordje hangt al ruim

35 jaar in de behandelkamer; ik stoot me niet twee keer aan dezelfde steen."



ADVERTENTIE

Nobil LV attachments – we care!

Exclusief bij van de Hoef en Renes:
het complete assortiment attachments van Nobilmetal LV attachments



De scherpst
geprijsde attachments en
vanzelfsprekend ISO gecertificeerd
en voorzien van CE markering.



Kijk op www.hoefrenes.nl of bel 035 - 60 28 384

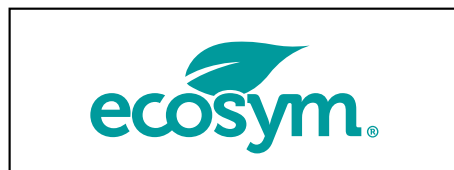
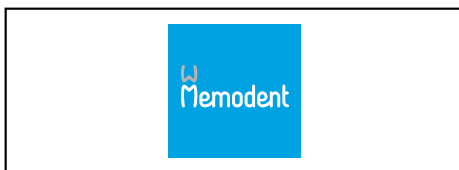
Een leven lang leren

We staan aan de vooravond van een nieuwe revolutie die ons leven drastisch zal veranderen. Nieuwe technieken veranderen de maatschappij en dus ook de tandprothetiek. Kunstmatige intelligentie, Big-data, Augmented Reality, Internet of Things, 3D printen, etc. zullen ons leven en onze manier van werken structureel veranderen. Hoe die veranderingen er uit gaan zien en hoe snel dat zal gaan is moeilijk te voorspellen.

Is er dan niets wat we kunnen doen en moeten we de veranderingen maar over ons heen laten komen? Nee, zeker niet. Ten eerste is een flexibele houding absoluut noodzakelijk. Hangen aan het verleden leidt al gauw tot een achterstand die maar moeilijk in te halen is. Daarnaast is een actieve houding nodig. Een van de belangrijkste manieren om dat in te vullen is door simpelweg bij te blijven. Met andere woorden "een leven lang leren" om zodoende de veranderingen van de komende decennia te blijven volgen en een positie in de maatschappij en de markt te blijven houden of te herpositioneren. Bedrijven zullen zich voortdurend aan moeten passen, soms zelfs aan irrationele ontwikkelingen.

Het grootste struikelblok hierbij zijn wij als mens zelf. We houden wel van een beetje verandering, maar van onvoorspelbaarheid worden we onzeker en dat geeft ons een oncomfortabel gevoel dat we het liefst willen vermijden. Maar het is niet alleen ellende; verandering biedt ook vele nieuwe kansen en goede dingen. Met de focus op de positieve effecten van nieuwe ontwikkelingen, en "een leven lang leren"-instelling zult u zien dat uw bedrijf en uzelf wordt verrijkt. Wie wil dat nu niet?

De bedrijfsadviseur



A HENRY SCHEIN COMPANY

